

SISÄLLYSLUETTELO

päätoimittajien
tervehdys

3

puhiksen
pulinat

4

kummisedän
terveiset

6

reaktorifysiikan
syvyyksissä

9

puuhaa

KP 2025

14

Kirkkarit

18

ruissi
reissu

24

teekkarit
Humalassa

20

yllättävä
alastulo

28

rizzler
quiz

26

summer
bucket
list

30

Toimitus

Päätoimittajat

Ada Tavaila
Meri Vallo
Juho Jouppi

Toimittajat

Valtteri Erkkilä
Pentti Häkkinen
Mikko Kortelainen
Lauri Vuorjoki
Lassi Kortesianiemi
Attepetteri Heikkinen
Luukas Turtiainen

Taitto

Ada Tavaila

Julkaisija

Koneinsinööriktä
ry

Paino

Scanseri
80kpl

Terve eli termos, se ois Wappu taas!

Mitä kuuluu täydelliseen wappupäivään?

Noh, aamu tietenkin alkaa kukonlullalla, ja darra katoaa hetkessä – jos sitä alun perin olikaan. Sitten ollaan valmiina lähtemään **Ullanlinnanmäelle**.

Pieni väsymys kuuluu asiaan, mutta sen ei anneta haitata fiilistä. Voi jo kuvitella vaaleanpunaisen koneteltan, jonka juurella saa makoilla ja syödä vatsan täyteen makkaraa. Haalarit niskaan ja menoks, sano Annie Lenox! Matkalla wappulautalle aurinko vain paistaa ja puihin on puhjenneet lehdet – **mikä ihana kevään wappupäivä!**

Wappulautta saapui kuin saapuikin, ja kyytiin päästyä saadaan nauttia merimaisemista. Oksennusrefleksit pitävät valppaana, mutta onneksi koneteekkarit eivät sorru helposti. Ullikselle päästyä suunnataan heti ensimmäisenä killan teltalle. Teltta on helppo löytää, kunhan vain seuraa makkaran tuoksua ja vaaleanpunaisuutta. Teltalla odottavat myös 27h-skabasta voitettut skumppapullot, AI ETTÄ! Teltalle on myös tuotu uunituore **KoLehti** (tämä!).

Onpa hyvä lehti! Taidan esitellä tämän vielä kaverille, jotta hän voi nauttia lehdestä yhtä paljon kuin minä.

Ulliksella pyöriessä on mukavaa törmätä ystäviin ja vanhoihin tuttuihin, joiden olemassaoloa ei välttämättä edes muistanut! On myös täydellinen tilaisuus tutustua uusiin ihmisiin ja myydä vielä pari (kymmentä) jäljelle jäänyttä Äpyä. Teltalla ei ole liian kylmä, vaan juuri sopiva sää syödä munkkeja ja muita eväitä, jotka piknikille napattiin mukaan. Vilu-

kissat voivat taktisesti sijoittautua grillin läheisyyteen, lämpöaaltojen vaikutuksen alaisuuteen.

Seuraavaksi seuraa lukuisia skumppa-hetkiä kaveriporukoiden kanssa, jokainen toistaan menevämpi.

Iltapäivän puolella suunnataankin wappulounaalle, jonka on tietenkin maksanut joku muu kuin opiskelija itse... Pappa betalar! Ainakin toivottavasti.

Toinen loistava vaihtoehto on jäädä Ullikselle makoilemaan koko päiväksi.

Jos wappulounas on tarpeeksi lähellä, saattaa ehtiä vielä wappulautalla takaisin Otaniemeen. Jos kuitenkin missaa tämän, julkiset kulkevat. Mikäli kaipaat meiniä elämäsi, Samilaudalla (sähköpotkulaudalla) pääsee Ullikselta Otaniemeen noin 35 minuutissa. Suosittelemme testaamaan kunhan tasapainoaisesti on vielä tässä vaiheessa teltalla.

Otaniemessä onkin sitten aikaa istua iltaa kavereiden kanssa, vaikkakin heikoimmat ovat jo tippuneet pois kyydistä.

On se Wappu loistavaa aikaa!

Tämä on tietenkin vain meidän versiomme täydellisestä wappupäivästä. Kerro ihmeessä, miltä omasi näyttää!

Toivottavasti päiväsi on sujunut tähän mennessä yhtä mukavasti kuin meillä, ja nyt vielä mukavammin, kun pääsit KoLehden pariin.

Hyvää Wappua!

Juho, Ada ja Meri

Puhiksen pulinat

Ihmiskunnan suurin virhe oli Kirkastusjuhlien ja 110:nnen Cuba Nightin ketjuttaminen peräkkäisille viikonlopuille. Tuosta maratonista on jo kolmisen viikkoa aikaa, mutta aivosumu ei hellitä, ei sitten millään. Tämä on selkeä sabotaas-yritys, josta syytän täysin rinnoin sekä edellisvuoden Konetekniikan Neuvostoa että Koneinsinöörikillan emeritus-puheenjohtajaa. Onneksi Ulliksen jälkeen pystytään lepäillä. Toivon myös, että lukija on pyhitänyt itselleen muutamat zen-hetket vapun jatkoksi.

Lepo on muutenkin tärkeää nykyisessä vilkkaassa maailmassa, jossa tarkkaavaisuus- ja ylivilkkau-shäiriöitä todetaan ennätysvauhtia jo päiväkodissa ja tuntuu, että kaiken voi tiivistää kymmenen sekunnin TikTok -tansseiksi. Katselin muutaman minuutin Ryhmä Hau -lastenohjelmaa ja huomasin kohtausten vaihtuvan yhden repliikin välein. Vertailun vuoksi oman lapsuuteni Muumilaakson tarinoita -ohjelmassa jokaiseen jaksoon mahtui kokonaisuudessaan noin viisi kohtausta. Star Warsissaakin, eli Tähtien Sodassa, kohtaukset vaihtuvat hienojen PowerPoint -animaatioiden säestämänä noin neljän minuutin välein. Tuntuu, että nyky-

maailmassa on aina kiire näkemään, kokemaan tai tekemään jotain.

Jos vauhti ja sen huuma kyllästytää, suosittelen lukijalle TikTokiin tai Instagramin poistamista alkajaisiksi vaikka viikoksi. Yhtäkkiä päivän tunnint tuntuvat tuplaantuvan ja koulu saattaa jopa edistyäkin vapaaehtois-ismen ohella. Kaikenlaisten älylaitteiden sivuun laittaminen ja läsnä olemiseen keskittyminen tuovatkin tutkitusti huomattavan paljon etuja niin kognitiivisissa kuin emotionaalisissa haasteissa ja tilanteissa. Motivaatiota saa myös siitä, että Mark Zuckerberg ja muut liskoihmiset joutuvat repimään hiuksiaan kun heidän huippuunsa hiotut teknillisen psykologiset ansat eivät enää saakaan yhteiskunnan lampaita mädättämään aivojaan. Näppejään jää nuolemaan myös influenssirit ja muut yhteiskunnan loiset, jotka joutuvat etsimään itselleen oikeita töitä.

Annas olla, harhauduin aiheesta. Nythän on vappu, jolloin köyhälistö lähtee rikkaiden kaupunginosaan juomaan halpaa kuohuviiniä ja kusemaan sitten niiden pensasaitoihin. Vinkkiviitosena mainittakoon, että Iso-Britannian suurlähetystön

kivimuuri on Kaivopuiston itälaidalla parkkipaikan vieressä bajamajojen takana. Kolehden toimitus pyysi minulta muitakin vinkkejä Ullanlinn-anmäelle ja etenkin sinne selviämiseen. Viisainta olisi pitää aattoilta lyhyenä ja lähteä suoraan henkilökohtaisen lakituksen jälkeen kotiin. Toinen toimiva strategia on unen pitäminen mahdollisimman lyhyenä ja vaihtaa bisoschofen skump-

paan heti vappuauringon noustessa. Toivottavasti vappupäivä on lämmin ja aurinkoinen, jotta ensimmäiset päiväunet voi ottaa killan teltalla jo yhdentoista aikaan.

Viimeistellään vuorisaarna killan toiminnan pienimuotoisella tarkastelulla. Rakkaalla killallamme menee hyvin. Sehän tässä on tärkeintä. Jos onni suo, sinä, arvon lukija, voit nyt hengähtää mukavan seuran ja ikeniin lurahtavan mimosan kanssa. Kiitos ja anteeksi.

**Puheenjohtajanne,
Valtteri Erkkilä**

KUMMISEDÄN TERVEISET HALUATKO MILJARDÖÖRIKSI 2027

Saamme lukea julkisuudesta yhtenänsä uusista miljardööreistä, joiden nimistä tai yrityksistä emme kuukausi sitten olleet kuulleetkaan. Jos olet samanlainen *armoitettu analysoija* kuin minä, voit lopettaa lukemisen tähän. Sinusta ei koskaan tule miljardööriä. Onnellinen voi sinusta toki tulla.

Vaikka et välittäisi rikkauksista, voi asennemuutos elämän suuriin kysymyksiin silti olla paikallaan. Harva ikäisesi ihminen haluaisi tyttö/poikaystäväkseen loputtomiin analyysiäsin taipuvaista! Siitä seuraa ennen pitkää *'so long baby, so long'*.

Armoitettu analysoija haluaa ensin määritellä, mitä ovat onni ja menestys? Sitten hän pohdiskelee, tulevatko ne käsi kädessä, ovatko toistensa poissulkevia vai täysin riippumattomia. Ehkä pitäisi irtautua tuosta insinöörin tiukkapitoisesta ajattelusta. Ehkeivät insinöörit ajattelekaan noin.

Jos kuitenkin oletamme, että raha tuo onnea, on hyödyllistä kysyä, mikä tekijä yhdistää niitä tuotteita tai palveluita, joilla miljardöörit kahdessa vuodessa keräsivät omaisuutensa? Minä voin auttaa

teitä menestykseen ja vastaan kysymykseen **'kuka on menestyjä?'**

Patologisen myyjän luonne -

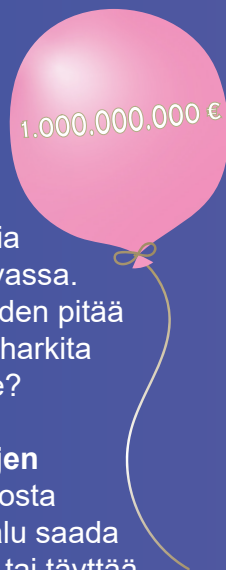
Ihmiset kilpailevat ostaakseen häneltä mitä vaan, koska siitä saa euforisen olon. Sellaisia supermyyjiä on harvassa. Useimpien kauppiaiden pitää rikkauten toiveissa harkita mitä myysi ja kenelle?

Ihmisten intohimojen

havaitsija - Intohimosta ovat esimerkkejä halu saada ruokaa syödäkseen tai täyttää muita perustarpeita silloinkin, kun budjetti paukkuu. Markkinoiden edullisin ruoka, vessapaperi, talvitakki, lomamatka tai auto! Edullisin tuote on aina mennyt kaupaksi kuin häkä vaikka laatu olisi ala-arvoisen.

Helpotuksen tuoja arkiseen pönisteluun.

Esimerkkejä löytyy: ajatustyön ja päätöksenteon väistely, erilaiset rentoutumisen apuvälineet. Edelleen: Ateriapalvelu (oli selvää, että se vähitellen syrjäyttää kauppoissa asiointin – päämäärätön

ostoskeskuksessa vaeltelu on siten eri asia), suoratoistopalvelut.

Houkuttelija - osoittamaan, että kohteeksi otetulla on varaa parempaan ja hienompaan kuin toisilla. Kun hän ostaa uuden auton, haluaa mukaan kaikki kalliit herkut ja lisävarusteet. Toivoisi, että auton hintalappu ilman alennuksia tulisi jotenkin naapurien näkyville.

Luxuskohtelun tarjoaja - saa kohteen tuntemaan itsensä tärkeäksi ja arvostetuksi. Siitä kumartelusta maahan asti hän on valmis maksamaan törkeän paljon.

Tarkkaavainen lukija havaitsi luettelossa vastakohtia.

Jokainen rikkautumisen salaisuus oikeastaan esiintyy pitkän asteikon ääripäissä, kuten vaikkapa kemian happo/emästasapainon pH-asteikolla.

Alla luettelen jo käytettyjä liikeideoita, joista on mahdollista konstruoida massatuotantoa ja massatuotannon suuruuden ekonomialla kerätä runsaat voitot.

Tee se itse – sopivalle vaikeustasolle viritettyä tämä teema on aina toiminut.

Kunnon ylläpitäminen - Fyysiset harrastukset aistikkaassa kuntosalissa uusine laitteineen voittavat vaivalloisen metsäpolulla juoksemisen tylsästi ilman seuraa. Siinä nähän ensin pitäisi löytää metsä.

Eksoottiset kohteet - Yhdeksän tunnin lentomatka outoa kieltä puhuvaan ympäristöön pursottaa kultaisen kuorrutteen sellaiselle kaupungille, vaelluspolulle ja rannalle, jotka löytyisivät läheltäkin.

Todellisuudesta pako - Facebook ja kaikki muut sosiaalisen median alustat. Niissä asuvan ei tarvitse fyysisesti kohdata toista. Tähän lukeutuvat striimatut elokuvat, viihteelliset uutislähetykset. Vielä 1970-luvulla ei ollut sanaa *viihde*. Se synnyttiin korvaamaan tylsä käsite *ajantappaminen*! Vielä ennen 1960-lukua elokuvissa käynti ei ollut ajan tappamista vaan joka kerran uusi elämys.

Uteliaisuus - etenkin nolojen tietojen selville saaminen toisista henkilöistä, heidän pudottamisensa jalustalta. Ruoho saattaa olla vihreämpää aidan toisella puolella. Siksi uusi some-alusta saa äkkiä kymmenen miljoonaa tilaajaa.

Tähän tulee mukaan myös *matkiminen*, helppo kulku virran viettävänä. Harva kai nykypäivänä innostuu tutkimaan naapuriensa verotietoja, mutta edelleen iltalehdet uskovat lööpeissään niiden uutisarvoon.

Orjien suurimittainen käyttö rikastumiseen on yhteiskunnassamme kriminalisoitu menettely. Sitä voidaan kuitenkin harkiten soveltaa, esimerkkeinä Wolt, thaimaalaiset marjanpoimijat Suomessa.

Riidanhalu - keino valtaan pääsemiseen on ruokkia ihmisten riidanhalua. Shakespearen draaman Othello on ikoninen esimerkki kateuden *vihreäsilmaisen käärmeen* hyödyntämisestä. Valta houkuttelee luokseen lahjojen antajia eli auttaa vallanpitäjää rikastumaan.

LOPUKSI VAROITUKSEN SANA

selvyyden vuoksi varoitan omiin älynlahjoihinsa luottavaa teekkaria:

Ideanikkari ei rikastu, vaan hänen luotettu agenttinsa rikastuu.

Ihmisyttävä ei menesty, vaan hänen luotettu agenttinsa rikastuu.

Kubiksesta on nyt kulunut kolme viikkoa. Sen muisteleminen hujauttaa lämpimän aallon rintaan ja saa hymyn huulille. Ei enää paljon harmita, että juhla-asustani unohtui vuosijuhlanauha. Voisinpa tavata jokaisen teistä uudelleen ja nekin jotka valitsivat CN110:n sijasta termodynamiikan tenttiin lukemisen.

Hyvää alkavaa kesää!

Häksä

Pentti Häkkinen

YKSI KONELAINEN REAKTORIFYSIIKAN SYVYYKSISSÄ

Toisin kuin tietyt piirit väittävät, ydintekniikka on kaikessa mystisyydessään ja monimutkaisuudessaan ihmisen keksimää. Ja jos jonkun saksalainen tai amerikkalainen fyysikko on joskus keksinyt, kyllä sen suomalainen koneinsinööri ymmärtää. Näillä mietteillä päätin maisterivaiheen ajaksi ottaa opintoihini Aalto Nuclear Safety sivuaineen ja keskittyä atomitekniikan saloihin.

ANS sivuaineessa pääsee oppimaan atomivoimaloihin liittyvää tiedettä ja tekniikkaa laaja-alaisesti. Valtavasta kurssivalikoimasta voi opiskella kovia tieteitä, ja valita reaktorifysiikkaan keskittyviä kursseja koko sivuaineen täyteen. Tai sitten voi opiskella ydinvoimalan sisältämää tekniikkaa, kuten säätö-, turvallisuus tai lämpövoimatekniikkaa. Joitain kursseja voi jopa valita energiatalouden saralta.

Itse tieteen nautiskelijana valitsin tietenkin ensimmäisen vaihtoehdon, ja suuntasin ensi sijassa reaktorifysiikan perusteiden kurssille. Introduction to Reactor Physics on ensimmäinen ydintekniikan kurssi, jolla pääsee laskemaankin jotain. Kurssin aikana pääsee oppimaan kaikenlaista kiinnostavaa reaktorien toiminnasta. Kyseinen kurssi kulkee syksyisin I ja II periodin aikana. Joten jos atomitekniikka kiinnostaa ja syksyn kurssien miettiminen on vielä kesken se kannattaa pitää mielessä.

Reaktorifysiikan perusteiden jatkokurssi on tämän artikkelin todellinen aihe. Experimental Reactor Physics on erinomainen kurssi, jolla pääsee näkemään minkälaisessa käytännön kontekstissa peruskurssin asiat ovat oikeassa ydinreaktorissa. Koska Ota- niemen FIR-1 TRIGA reaktori on puret-

tu, kurssilla mennään Prahan teknilliseen yliopistoon käyttämään heidän ainutlaatuisia VR-1 reaktoriaan. Joten myös jos koulun maksama matka Prahan oluttupien luo kiinnostaa ydintekniikan opiskelu mahdollistaa sellaisen.

Ennen matkaa kurssilla piti kuitenkin kerrata vanhat (suhteellisen tutut) asiat peruskurssilta. Jokaisen kurssilaisen piti tehdä esitelmä, jossa käytiin läpi tarvittava teoreettinen pohja ja Prahassa tehtävä koe.

Tämän selvitettyäni pääsin heräämään eräänä maaliskuisena sunnuntaina epäinhimillisen aikaiseen aikaan. Mieltäni kohotti kuitenkin taksissa odottavat matkakumppanini joista toinen oli juonut edeltävänä yönä kolmeen asti ja siten nukkunut jopa vähemmän. Pääsimme kuitenkin kentälle ja lennolle ajoissa.

Prahassa meillä oli kokonainen päivä käyttää kaupungin tutkimiseen. Prahan linnan, Kaarlensillan sekä vanhan kaupungin tutkimisen lomassa kävimme lounaalla paikallista ruokaa tarjoilevassa ravintolassa, jossa pääsimme nauttimaan herkuista kuten liharulla, jonka sisällä oli lisää lihaa.

Maanantaina kurssi todella alkoi, kun menimme aamusta reaktorille. Ensimmäisen aamupäivän ohjelmana oli kierros reaktorilla. Siihen sisältyi upouusi erikoisuus, suomesta tuotu alikriittinen VR-2 "Ydinmiilu". Jos

suomalaisen ydintekniikan historia ei ole tuttua, ensimmäinen Suomessa käynnistetty ydinlaite oli alikriittinen reaktori (ns. ydinmiilu), jonka TKK rakensi Otaniemessä sijainneeseen vajaan 1960-luvulla. Kun kyseinen miilu purettiin, sen polttoaine myytiin Tšekin teknilliselle yliopistolle, jossa siitä tehtiin uusi miilu.

Iltapäivän aiheena oli neutronien mittaaminen. Kurssin kokeissa käytettiin pääosin kaasutäytteisiä mittareita, jotka ovat tavallaan vain neutroneille optimoituja Geiger-putkia. Eli neutronien* osuessa mittarissa olevaan kaasuun, se ionisoituu ja vapautuneiden elektronien avulla sähkövirta pääsee kulkemaan, tämä pulssi (tai tietyissä mittareissa virta) voidaan laskea. Aiheeseen kuului kaksi koetta. Ensimmäisenä tutkimme neutronitunnistimen toiminnan riippuvuutta jännitteestä. Jälkimmäisessä kokeessa selvitettiin mittarien "kuollut aika" eli miten korkeammat neutronilukemat ovat vääristyneitä

Illalla päätimme joukolla mennä päivälliselle syömään sikaa eri muodoissaan tarjoilleeseen ravintolaan, ja jatkoimme läheiseen kapakkaan nautiskelemaan muutamat juomat ja keskustelemaan erinäisistä ydintekniikkaan enemmän tai vähemmän liittyvistä aiheista.

Tiistaina aamuharjoitus käsitteli myöhästyneitä neutroneita. Kokeita oli kaksi myöhästyneiden neutronien

edeltäjäryhmien selvittäminen, sekä uraanikappaleen fissioituvan** massan selvittäminen.

Iltapäivästä teimme neutronivuon kartoitusta. Prosessissa mitataan neutronivuota eri kohdissa neutronin pohjalta huipulle. Ja samalla kadmiumin avulla selvitetiin myös eri mitauskanavien neutronimoderaatio.

Keskiviikko aamupäivällä pääsimme tekemään neljä erilaista reaktorin kinetiikkaa tutkivaa koetta: Sauvan pudotus, lähteen veto, positiivisen periodin sekä lähteenmonistuksen kokeet. Näiden ajatuksena oli selvittää reaktorin tehonmuutoksen toimintoja, joiden ymmärtäminen pelkän teorian pohjalta voi olla epäintuitiivista.

Ja vaikka tuon viikon täffän spagupäivä jäi väliin, onneksi Kaarlen yliopiston kanttiinista sai keskiviikkona jonkinlaista spagettia vierotusoireisiin.

Iltapäivällä tutkimme säätösauvojen ominaisuuksia, kahden tehdyn harjoituksen tarkoituksena oli säätösauvojen kalibroiminen. Yksinkertaisesti jos

reaktoria käyttää alikriittisenä ja ottaa mittaustuloksia, (joko tehosta tai reaktiivisuudesta suoraan), eri paikoista, voi luoda mallin säätösauvan arvosta paikan suhteen.

Torstai alkoi mukavasti reaktorikinetiikan tutkimisella. Aamupäivän kokeita oli useampi nopeaan tahtiin. Tutkimme kriittistä, alikriittistä ja ylikriittistä reaktoria neutronilähteellä ja ilman. Tutkimme myös reaktorin toimintaa eritavoin kriittisyydessä, esimerkiksi reaktiivisuuden vaihtelu ja reaktiivisuushyppy.

Iltapäivän koeaiheena oli kriittisyyssysteemin etsintä. Se on helppo mutta erittäin tärkeä prosessi minkä tahansa ydinreaktorin käytössä. Prosessi tehdään niin että reaktoria ajetaan askel kerrallaan kohti kriittisyyttä. Seuraava askel selvitetään edellisestä saadun tehodatan perusteella, ja näin reaktori saadaan askeleittain hallitusti kriittiseksi.

Illalla päätimme mennä juhlaillalliselle useimpien kurssilaisten kanssa. Sitä jatkoimme matkaamme paikalliseen oluttupaan parille, (tai useammille, sillä ehkä laskuni sekosi kahden snapsin jälkeen). "Huomenna meidän ei tarvitsisi tehdä mitään tärkeää, me vain ajaisimme ydinreaktoria" Kuten eräs kurssitovereistani asian ilmaisi tarjoilijan tuodessa snapseja pöytään.

Seuraavana aamuna heräsimme sopivan rapeina ajamaan useamman miljöön

nan euron laitetta, jolla voisi aiheuttaa pienimuotoisen ympäristökatastrofin 1,3 miljoonan asukkaan kaupungissa.

Mutta meidät kaikki päästettiin riittävän selvän näköisinä reaktorille käyttämään hallintalaitteita, ja tekemään muutoksia reaktorin tilassa. Kukaan ei ajanut reaktoria vahingossa hätäsulkuun. Ja tekemisen lomassa paikalliset opettajat selittivät, miten paljon parempia olimme kuin erään nimeltä mainitsemattoman laivaston sukellusvenemiehet.

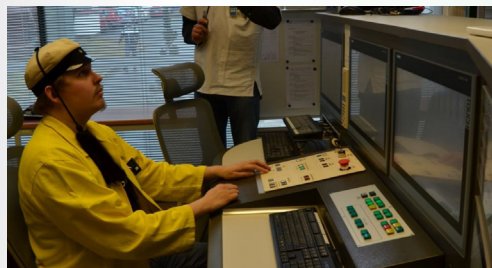
Viimeistä tuntia seurasi nopea palaute- ja lopetuskeskustelu. Suomalaiset Teekkarit saivat hyvää palautetta erityisesti hyvästä tyylistä, (käytimme teekkarilakkeja erityisesti viimeisenä päivänä). Mutta myös osaamisemme sai kiittelyä ja arvostusta.

Opetuksen päätteeksi menimme joukolla lounaalle ja kahville. Kahvilasta lähtiessämme hyvästelimme uudet lappeenrantalaiset ystävämme, ja suuntasimme takaisin hotellin kautta kentälle ja Suomeen. Lappeenrantalaiset lähtisivät vasta seuraavana päivänä.

Ydintekniikan opintoni jatkuvat nyt Nuclear Engineering Advanced Courseen myötä, siellä päästään käymään läpi reaktorifysiikkaa enemmän reaktorisuunnittelun kannalta. Syksyllä tarkoituksena olisi paneutua Monte Carlo simulaatioiden saloihin.

Nyt kun matkasta on jo useampi viikko,

ja kurssin raportin deadline painaa, pala mieleeni parhaat hetket, ennusteista eroavien koetulosten selvittäminen, reaktoriytimen katselu altaan pinnalta ja käsien hikoaminen reaktoria käyttäessä. Ja eivät pelkästään ne kiinnostavat koulutukset, sillä niiden lomassa pääsimme käymään hyvässä seurassa kiinnostavia keskusteluja aiheista, joista keskiverto kansalainen ei ymmärrä mitään. Muistan baarikeskustelut, kun väittelyt ydinreaktoreista, ja ydinaseista käydyt keskustelut päiväkahvien lomassa. Joukossamme oli unkarilainen ydininsinööri, useampi Lappeenrannan reaktori-insinööri, puolalainen satelliittisuunnittelija, Otaniemen kemisti, kaksi energiafysiikkaa ja yksi konelainen.

Huomautukset

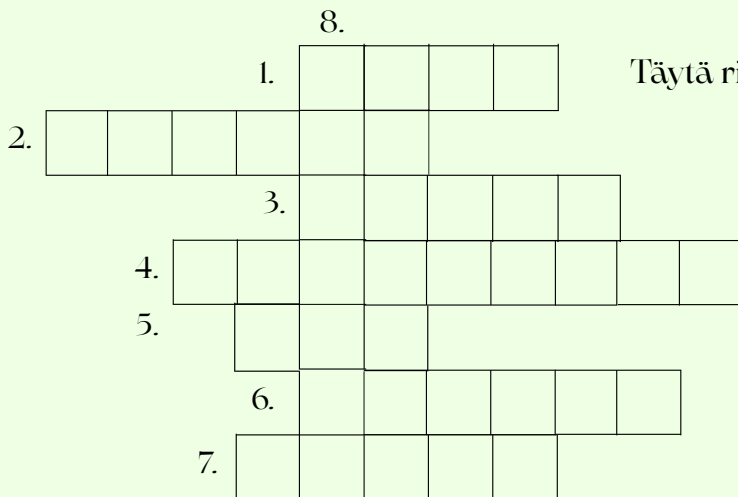
*Neutronimittarit tunnistavat myös muita säteilylajeja mutta ohitetaan se tässä fukseillekin sopivassa yksinkertaistuksessa

**Vaikkakin sekä U-235 että U-238 ovat fissioituvia hitailla neutroneilla toimivassa reaktorissa, nopeiden fissionien määrä voidaan tässä kokeessa ohittaa, ja olettaa että vain fissiili U235 on fissioituva.

Puuhaa

I	L	V	M	J	K	S	A	T	L	E	K
H	K	E	S	Ä	P	W	O	S	I	P	R
J	A	L	U	L	M	Y	Ä	R	N	I	O
Ä	T	E	R	K	I	K	S	K	A	N	H
O	U	E	T	R	J	U	I	O	J	K	L
I	W	N	E	A	H	K	V	N	P	K	A
K	A	H	L	K	Ä	P	A	E	S	I	T
A	P	I	M	R	K	W	S	Ä	M	P	I
I	P	E	Ä	K	L	A	I	T	U	O	R
N	U	Y	J	T	E	P	R	V	S	R	A
E	H	L	A	T	M	J	Ä	I	T	W	E
T	E	N	E	R	G	I	A	Y	O	I	K

Etsi ristikosta 7
sanaa vaakaan,
pystyyn tai vinottain

Täytä ristikko vihjeiden avulla

1. Wappuinen juoma
2. Wappuinen ruoka
3. Wappupäivän paikka
4. Eri muotoisia leijuvia
5. Wappulehti
6. Eväsretki viltillä
7. Wappuna päähän
8. Juhlajuoma

Kotimaan pitkä 2025

Vuoden 2025 Kotimaan Pitkä alkoi kauniissa kevät säässä kello 06:00 rakkaalta konelafkaltamme, kahvikupin jälkeen matkamme alkoi kohti ensimmäistä kohdettamme. Ensimmäinen kohteemme oli Agco Powerin Nokian tehdas Tampereen vieressä.

Agco Powerin tehdas Nokialla oli moderni ja erittäin hieno laitos, jonne saavuimme klo 9:00 uuvuttavan bussimatkan jälkeen. Allekirjoittanut oli ollut tässä vaiheessa jo yli 7 tuntia hereillä. Tehdaskierroksen jälkeen toimimme perinteiden mukaisesti. Lauloimme, ja pienen juoksemisen jälkeen luovutimme kiltamme laulukirjan, ja jatkoimme seuraavaan kohteeseen.

Seuraavaan kohteeseen ei tarvinnut matkata pitkään, sillä seuraava kohde sijaitsi kuntarajan toisella puolella Tampereen Hervannassa. Hammasratasvalmistaja Tasowheelin tuotantotilat sijaitsivat 1,6km päässä Hervannan Kone-talolta. Tasowheelin excursiolla näimme koko tuotantoprosessin alusta loppuun. Tästä excusta vielä lisänä että excu sovittiin 43 tuntia enne reissulle lähtöä.

Excun päätyttyä seuraavana oli reissun toistaiseksi suurin haaste, kävely Hervannan kampukselle tapaamaan paikallisia koneteekkareita. Vierailukohteena oli Kork:n kiltahuone, "kampuksen korkeimmalla sijaitseva pysyvä kiltis"-kuultua Kork:n kiltahuoneelta.

Vieraanvaraisen Tamperelaiset juottivat kahvit jonka jälkeen olikin siirtyä Suolijärven uimarannalle jonne paikalliset olivat roudanneet valametilla peräkärrysaunan. Matkan aikana pysähdyimme johonkin kummalliseen paikkaan jota en varsinaisesti muista, ainakaan nimeltä, mutta Alepalta vaikutti vahvasti.

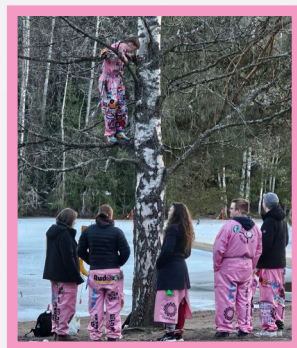
Saunan sammuttua ja järven jäädyttyä oli aika hyvästellä KoRK, mutta viimeisinä sanoina tamperelaisten toimesta olivat "Potti". Tätä vihjettä seurattuamme löysimme itsemme Hervannan keskustasta Potti nimisestä ravitsemusliikkeestä.

Tampereen majoitustilanne aiheutti pientä päänvaivaa allekirjoittaneelle, mutta onneksi voin jälleen kehua itseäni ja todeta että majoituspaikan löytäminen Tampereelta tarvitsee välillä yllättäviäkin ratkaisuja. Jääkiekko-organisaatio KooVee onneksi majoitti meidät ti-loihinsa Kalevan Prisman vierestä.

Aamulla heräsimme virkeinä uuteen päivään. Valitettavasti seuraava kohteemme ei sallinut meidän säilyttää mahdollisia pahanolon tunteita mitä jollain saattoi olla. Yöllä kirjoittamani avainsanakilpailun sanat tosin menivät vaihtoon. Virkeys ja positiivisuus kaikessa.

Positiivista sekä yllättävää oli se että kun majoituspaikkaa aloimme siivoamaan, niin osallistujat eivät edes osanneet sotkea kunnolla, jos ollenkaan. Yöllä eivät metelöineet eivätkä sotkeneet. On maailmankirjat sekaisin. Onko kandiuidistus sittenkin pilannut fuksit?

Aamulla kun saavuimme Hetitecin tuotantotilojen läheisyyteen, meille ilmeni ongelma. Hetitecin logoa ei löytynyt mistään lähistöltä, onneksi neuvokas kuskimme keksi että yritys sijaitsisi rakennuksessa jossa yrityksen osoite oli. Jäi minulta täysin huomaamatta tämä seikka. Saavuttuamme sisälle meidät vastaanotettiin avosylin aamupalan kera.

Hetitecin toimitusjohtajan vetämien kalvosulkeisten jälkeen porukka jaettiin kahteen osaan, ja lähdimme tuotantotiloihin kiertämään. Otimme aamupalat mukaan tuotantotiloihin ja hetken siellä ollessamme saimme eräältä työsuojelusta vastaavalta henkilöltä huomautusta että aamupalojen nauttiminen tuotantotiloissa oli kielletty. Samoin että yrityksellä on aamupalaohjelma.

Maailman nopein ja kallein valimo antoi parastaan exculle. Hieno tarina yrityksen takana ja hienot tuotantotilat saivat allekirjoittaneella ajatuksen mieleen. KoSu1/KoraA valudemo olisi todella hieno toteuttaa täällä. Lähtömme toteutui myös toisena päivänä perinteiden mukaisesti.

Valitettavasti kaikki hyvä päättyy aikanaan, ja pitkä ajomatka oli jälleen edessämme, täten siirryimme linja- autoon ja lähdimme iloisina kohti seuraavaa kohdetta.

Bussimatalla koitin useaan otteeseen rohkaista muita arvaamaan seuraavan excukohteen, kuitenkin tässä onnistumatta. Monien monien vihjeiden sekä yhden diskauksen jälkeen ei kuitenkaan onnistunut.

Saavuimme aurinkoiseen Rauman kaupunkiin, jossa meitä odotti Alfa Laval. Tästä excusta suurin mainioitava asia oli avainsanakilpailun jossa samassa kysymyksessä kutsuttiin Alfa lavalia Kiinalaiseksi yritykseksi, sekä mainittiin sanat Juoksuneliö, Laval(Ilman alfaa), ja sanottiin vielä kaupanpäälle Vedä käteen. Tosin kysymys lauserakenteeltaan sekä kaikilta muiltakin rakenteiltaan muistutti enemmän random word generaattorin muo-

dostamalta "lauseelta", mutta siitä korjasi kysymyksen lausuja täyden pistepotin, vaikkakin kyseinen henkilö ei ollut tähän asti ollut mukana kisassa.

Seuraava kohteemme olikin jo kaukana muilla mailla. Tavoitteenamme oli tällä kerralla että kyseinen kaupunki ei selviäisi tästä tulipalosta. Viinaviestit sekä sun muut hauskuuttelut suoritettuumme saavuimme Machinan kotikaupunkiin Turkuun, ja paikallisen houstimme lämpimän viestittelyn ansiosta allekirjoittanut rohkeni ottamaan hieman myöhäistä aamupalaa.

Saavuttuamme Kirkkotien biletilaan paikallisen K-marketin lähestulkoon kellarisiin, jossa tuleva majoituspaikkamme sijaitsi, jossa Machinan hienot vastaanototasaattueemme piti meistä erittäin hyvää huolta ja järjesti meille paljon ohjelmaa.

En tahdo liikaa painottaa että turkulaiset pitivät meistä todella hyvää huolta. Machinan varapuheenjohtaja päätti lainata minulle vilustumisen takia kollariaan, mutta vaati sen takaisin viikkoa myöhemmin.

Höhlä!

Yön aikana nappasin erään fuksin turvaan erään baarin pihasta. Yrittivät turun kylterit juottaa minun fukseja humalaan (tosin ei voi väittää ettei tämä fuksi ollut alkujaan humalassa). Lähdimme siitä "kotimatalle". Turku ei ole kiva kaupunki, meidät pysäytti matkalla 2 narkkaria puukon kanssa ja yrittivät kaupitella meille teräaseita ja sumutteita. Tosin tällaisena lähion kasvattina tietysti korjastin tilanteen ja hoidin meidät kotiin.

Yö oli kaunis, isolla I:llä. Loimme nyyhkytyksestä huolimatta kauniin kappaleen nimeltä "We didn't burn the Turku(1).mp3". Kappaleen julkaisuaika oli 03:00 kuten kuuluukin

Heräsin aamulla "virkeänä" tai jotain sinne päin. No tosin herätessäni rupesimme heti siivoamaan, ja onnemme oli se että porukassamme oli niin hienoja siivoojia. Vaikka meillä oli todella tarkat siivousohjeet joita emme noudattaneet, saimme kehuja ettei Kirkkotie ole ikinä ollut niin hienossa kunnossa. Jatkoimme tästä matkaa viimeiselle exculle joka olikin arvattu jo aikaisempana päivänä, eli Meyer Turkuun.

Bussissa oli hiljainen tunnelma Meyerille asti, mutta ainakaan al-lekirjoittaneen tunnelmaa se ei latistanut. Muutaman oluet ja puolikas viinipullo paransi oloni edustuskuntoon. Suomen suurimmalla telakalla oli rakenteilla hienoja aluksia, Suomen suurimpia.

Pienistä unohduksista huolimatta saimme lähes kaikki perinteet toteutettua.

Tästä eteenpäin meillä ei ollut muuta tehtävää kuin laulaa mahtavalle bussikusillemme perinteiden mukaisesti. Ja koska kuskimme oli todella mahtava, päätimme antaa kiltamme laulukirjan hänelle. Kiitos JaloBus!

Sen jälkeen ei varsinaisesti ollut enää kyse Kotimaan Pitkästä, vaan Kirkkarien ensimmäisestä ilmentymästä Turussa. Tämähän ei varsinaisesti ole minun vastuualuetta, joten olen lyhyt asian kanssa.

Päätinkin KP:n kunniaksi vetää vähän MustikkaKiismelii.

KIRKKARIT TURUSSA

Oli taas yksi ajoista vuodessa.
Tapahtuma joka ei kirkastusta ole nähnytään.
Nimittäin Kirkkarit.

Kaikki konekillat kokoontuivat tällä kertaa Turkuun, missä majoituimme Turun Steinerkoulussa. Viikonloppu alkoi avausluennolla, jossa muun ohjelman lisäksi järjestettiin kello-tuskilpailu. Senhän voitti tietenkin oman puheenjohtajamme johtama iskuryhmä. YY KAA KONE!

Myöhemmin excumestarillamme tuli pakottava tarve olla osana kellottamista ja hän päätti juoda marjakossun. Sen pituinen se. Tervetulos sauna oli kuin olikin Q-talolla pompan ja juomapassin merkeissä. Matka sinne kesti kovin kauan, sillä konealfat jäivät ottamaan mittaa toisistaan painin merkeissä. Kun talolle viimein päästiin, olivat sauna ja palju lämpiminä. Kyllä koneteekkarin kelpaa.

Taistelijat, jotka selvisivät ensimmäisestä illasta, pääsivät osallistumaan aamulla alkaneeseen tapahtumatäyteiseen päivään. Rastikiertely oli yleisesti liian liikkumistäyteinen krapulaa kärsiville konelaisille. Selvittiin kuitenkin. Kiertelyn jälkeen otettiin mittaa killoista köydenvedon merkeissä. Otaniemen sotilaat eivät ole tottuneet niin ohueen köyteen kuin mikä oli käytössä.

Adapt. Improvise. Overcome.

Otaniemi kiskoi kuin viimeistä päivää niin köydenvedossa, kuin muutenkin kirkkareilla. Voitto kotiin ja juhlimaan. Loppuhuipennuksena PLK veti köyttä jotain toista kerhoa (en muista nimeä) vastaan. Kisa oli tunteiden vuoristorata kun PLK alkoi valumaan vastustajan puolelle, mutta tuulet kääntyivät, kun PLK alkoi vetämään tahdissa ja otti voiton!

6 - muna.

Sitten olikin aika siirtyä pääjuhlaan.

Pääjuhlassa tapahtui kaikenlaista, mutta mieleenpainuvimpina ruokasota, järkyttävä (mäskin) haju ja viesti. Kaiken lemun ja alastomuuden takia suuri osa juhlijoista siirtyi ulos omiin pippaloihin. Fuksi teipattiin jesarilla tolppaan, avotuli, poliisit jne...

Jatkot olivat jälleen tutulla turvattomalla Q-talolla.
(Posankka incident)
Vedä sitä keimoo

Sillis koitti aamulla, missäs muuallakaan kuin yllätys yllätys Q-talolla! Palkintoja jaettiin MVP:lle ja pilkkikisan voittajille ja varmaan jotain muitakin palkintoja jaettiin. Safkat loppuivat kesken mutta onneksi kebumesta oli 400m päässä eli samilaudalla (=sähköpotkulaudalla) pääsi. Täyden vatsan, krapulan ja uusien muistojen kera kelpasi nousta takaisin bussiin kohti kotiniemeä. Bussissa sai tehtyä kimen tehtävät kätevästi ennen niemen jatkoja.

*We didn't burn the Turku!
It was Lappeenranta and
the boys from Oulu*

*Vedä sitä keimoo maitopoika
Vedä sitä keimooo*

Huhhuuh! Kolme päivää vierähti nopeasti. Ei enää ikinä.
Paitsi ehkä ensivuonna..
Seuraavat kirkkarit 6.-8.3.2026 OTANIEMESSÄ
Siellä nähdään!

Teekkarit Humalassa

Lyhyt kirjallinen reportaasi, kuten on pitkään pyydetty

Lassi Kortnesniemi (Pilotti), Lauri Vuorjoki (Kamaro-mies)

On sunnuntai ja eletään kalenterivuoden 2024 syyskuun kahdeksannen päivän taitekohtaa. Päivä on oikein kaunis ja aurinkoinen. Poikain kanssa on saunailta sovittu samaisen päivän illaksi. Kuten tapaan kuuluu, ei missään tapauksessa sovi teekkarien saunoa ilman asianmukaista nesteytystä. Niinpä päivän taittuessa viimeiselle puoliskolleen, minä sekä toverini Lauri päätimme hakea Otanien erikoismehukaupasta itsellemme & koiras-kollegoillemme hieman miestä vahvempaa rentouttamaan illan saunamenojamme entisestään. Mutta, kuten tarkimmat lukijamme varmasti hokasivatkin jo, oli Otanien menovesimyymlä tapansa mukaisesti pyhänä suljettu. Tämä herkisti miehemme siihen pisteseen, että melkein vuodattimme tuskan kyyneleen (1 kpl). Tarvitsimme hir-

muisen nopeasti vaihtoehtoisen suunnitelman, joten Nami-gaattorimme (Kamaro-mies Vuorjoki) vanhasta tottumuksesta avasi Etelä-Helsingin suurveneen aikataulut. Vaan kävipäs herroille mitä kimmurantein kommervenkki, sillä viimeinen näistä suurista aluksista oli jo mennyt. Kauhu ja epätoivo valtasi herrasväen. Vaan tästä epätoivosta kumpusi jotain kaunista... nimitäin suunnitelma! Näet, koirilla oli muuan valttikortti takataskussaan! Yksi heistä (kertoja nro. Kortnesniemi) omisti lentolupakirjan!

Niinpä nuoret teekkarit suuntasivat lähimpään kalastusputiikkiin, sillä lentokäyttöön soveltuvat pelastusliivit olivat pakollinen varuste meren ylittävälle lennoille. Saimme liivit juuri ajoissa ja kaahotimme pää kolmantena renkaana suoraan Nummelan lentokentälle. Siellä Ilma-aluksen päällikkö (kertoja Kortnesniemi) teki tarvittavat tarkastukset lentokoneelle sekä vahvistettiin lennonjohdosta lentosuunnitelman olevan kunnossa. Oli kunnossa. Määränpääksi valikoitui pieni lentokenttä Tallinnan länsipuolella. Lentokentän

nimi on Humalan lento-kenttä ja se sijaitsee Humalassa. Asiatyhteys heristi vienon virneen poikien suulle. Sitten ei muuta kun koneeseen ja pirssi käyntiin. Lennonjohto aktivoi lentosuunnitelmamme ja nostimme moottorin kierrosluvut tappiin. Pieni lentokoneemme ampaisi taivaalle kuin pullea härkä, jota on ampiainen puraisut takalistosta kesälaitumella.

Pian lentoonlähden jälkeen otimme yhteyden aluelennonjohtoon ja pyysimme selvitystä 7000 jalan matkalentokorkeuteen, vaan tästäpä poikain ongelmat alkoivatkin! Nimittäin radiomme teki pienet teppokset eikä tahotonut toimia. Olimme näet vielä niin matalalla, ettei signaali yltänyt Helsingin aluelennonjohdon anteneihin. Onneksi meillä oli vararadio, jonka kiinnitin toiseen korvaan ja lentokoneen radion toiseen. Niiden pätkiessään

hieman eri aikoihin, sain hieman enemmän selvää siitä mitä heppuli linjan toisella puolella oikein meuhkasi. Saimme juuri ja juuri kommunikotua lennonjohdon kanssa asiamme selviksi ja saimme selvityksen lentopinnalle 040, joka vaikka ei ollut pyytämämme lentopinta, oli kuitenkin erittäin tervetullut sillä pienen koneemme moottori alkoi kokea suuria vaikeuksia raahata ruhomme kesähelteessä edes kyseiseen 4000 jalan korkeuteen.

Moottorin lämpöjä tiiviisti seurattaessa saimme yhtäkkiä odottamattoman kutsun aluelennonjohdosta. Nimittäin transpon-

derimme eli itsenäisen tutkavastelähettimemme oli lakannut lähettämästä sijaintiamme lennonjohdolle. Kokeilimme kaikkia mahdollisia konsteja yrittäessämme elvyttää transponderia takaisin elävien kirjoihin, mutta tuloksetta. Jos emme saa transponderiamme takaisin toimintaan minuuttia ennen Viron ilmatilarajaa, joudumme kääntymään takaisin! Viimeisenä keinona kapteeni Kortensniemi sammutti lentokoneen sähköiset järjestelmät ja buuttasi transponderin aivan vimoisen päälle. Tämä toimi ja saimme selvityksen Viron ilmatilaan Tallinnan tutkalta. (huh)

Matka jatkui tästä eteenpäin hyvin tavanomaisesti ja ei mennyt aikaakaan kun olimme jo aloittamassa lähestymistä Humalan lentokentälle. Lentokenttä sanana useimmille huokuu valtavia kiitoteitä, valoja ja terminaaleja. Tämä lentokenttä oli toista maata. Se oli kirjaimellisesti pelto, 400 metriä pitkä kuoppainen ruohopelto. Lähestymisen vedettiin kunniakieroksen kautta, sillä noin lyhyelle kiito”tielle” ei sovi tulla yhtään liian kovaa tai muuten huonossa kulmassa. Nooh, pääsimme kuin pääsimmekin laskuun, ja rynklyytystähän se oli. Kovasti ne purukalut kalisi kun kone pomppi kuoppaisella pellolla kuin terrieri terävällä sepelillä, innostaen jopa lentokoneen päällikön päästämään suustaan ajatuksensa parketin laadusta, jota tosin tässä artikkelista emme

siveyssyistä mainitse. Kone saatiin pysäköityä lennonjohtotornin eli pienen puuhökkelin viereen. “Ei ristin sielua” -tokaisi Lauri suuressa viisaudessaan ja totta totisesti maila halmeilla ei näkynyt yhden yhtä ihmistä. Olimme täysin kaksin keskellä Viron maaseutua!

Iloiset teekkarit ulostautuivat ilma-aluksestaan ja läksivät jalan etsimään lähintä autotietä, johon voisivat kilauttaa yyberin. Lähin tie osoittautui löytyvän parin kilometrin päästä ja yyberikin saatiin vokiteltua noutamaan meidät sieltä pienen “vänksläyksen” saattelemana. Vänksläyksellä tässä tapauksessa viitataan 45 minuuttiin, jonka jouduimme odottamaan painiessamme yyber-kuskin kanssa siitä, hakeeko hän meidät vai peruutamme ko tilauksen. Emme pe-

ruuttaneet ja kuski joutui nöyränä hakemaan meidät hornan tuutista jota myös Humalaksi kutsutaan.

Automatka ei ollut pitkä ja saavutimme Sauerin SuPerAlkon vauhdilla. Voi sitä onnenpäivää, kun teekkarit seisoivat autuana putiikin ovien edessä pohtien jo kiivaana mitä kaikkea he sieltä mahtavat ottaa mukaansa. Tietenkin lentokoneen painorajoitukset huomioiden, vaikkakin niistä hieman jouduttiinkin joustamaan ylipainon puolelle, jotta kaikki tuliaisat saatiin mukaan kyytiin. Yyber hevon kuuseen oli helpompi saada, kun niitä vilisi mukava määrä täällä pikkukaupungin keskustassa ja yhdessä hujauksessa olimmekin jo takaisin lentokoneellamme pelton laidalla. Lentokoneen lastaus osoittautui mielenkiintoiseksi lajiksi tosiaan. Laitoimme erikoisherkut

Laurin reppuun ja sidoinme sen roikkumaan ruuman rakennepylväisiin. Limunaatilatikat jouduimme sijoittamaan Laurin päälle. Ei optimaalinen kuormaus, mutta tässä tilanteessa ainoa mahdollinen. Siitä sitten moottori käyntiin ja rullaus kiitotien päähän, jossa suoritimme hieman ylipainoisena lyhyen kentän lentoonlähden. Lentoonlähde oli hyvin miellyttävä ja helppo, toisin kuin lasku. Tästä lähtikin meillä sanonta ”Humalan nousut ovat helpompia kuin Humalan laskut”. Tämä pätee

sekä kirjaimellisesti, että epäsuorasti kuvainnollisesti. (näppärää)

Kaarsimme kohti Helsingiä ja otimme yhteyden Tallinnan tutkaan, joka selvitti meidät körötteleeseen meren yli samaisella lentopinnalla kuin menomatkallakin. Kaunis ja sujuva oli paluumatkan luonne, kun kaksikko liiteli kotkan lailla auringonlaskuun. Sitten rutiinilasku Nummelan kentälle, kone hangaariin, tuliaiset autoon ja eikun matkaan kohti Jämeräntaipaleen saunaa, joka kuumana jo

odotteli sankareita saapuvaksi. Saunassa sitten sankarit kertoivat seikkailustaan perin hämmennytyneille vaihto-opiskelijoille, jotka eivät meinanneet ymmärtää vitsailimmeko vai emmekö. Emme vitsailleet.

Tämä edesottamus itseasiassa myös dokumentoitiin videokaameralle ja tuotos julkaistiin juutuuppiin nimellä ”Teekkarit Humalassa”. Sen voipi sieltä halutessaan katsoa olevasta kuu är koodista. Lienee vielä tarkoituksenmukaista mainita, että välittömästi videon julkaisun jälkeen, se sensuroitiin Venäjällä erinäisistä syistä johtuen.

Kiitos tämän pienen subjektiiivisen muistelman lukemisesta ja muistakaa aina, ettei hätä ole tämännäköinen, kyllä ne keinot keksitään kun hätä huutaa!

RUISSIREISSU

Näin wappukolehden deadline lähestyessä on täydellisyyttä hipova hetki muistella hieman opiskeluvuosin meille suomia suuria seikkailuja. Tämä palava nostalgiapärinän kaipuu palauttaa mieleemme suomalaisista kulttuurikokemuksista rikkaimman, kronologisessa järjestyksessä viimeisimmän Ruisrockin. Tämä onnenkantamoinen tipahti syliimme ilmaislippujen muodossa aiemman, voitokkaan Turun reissun yhteydessä.

Kuten kaikki kaunis, sai myös pyhä reissumme hohdokkaat alkusointunsa syvän suunnittelutyön yhteydessä. Tämä suunnittelutyö saatiin tosin käyntiin vasta kesäkuun alussa, eli vajaa kuukausi ennen tämän jupinan tapahtumia. Pian äkkäsimmekin ensimmäisen aukon suunnitelmissamme, nimittäin majoituksen tai tarkemmin sen puuteen.

kaa ollutkaan, vastattiin sekä meidän, että todennäköisesti myös majatalon asukkien rukouksiin ja säästyimme lopulta syvemmiltä synninpäästöiltä, sillä majatalo löytyi kapellimestarimme isän työkaverin vaimon siskolta.

Matkamme pääsimme taittamaan ajoneuvoista upeimmalla oman kiltamme ACI-330. Pakettiauton perän ängimme täyteen fillarointivälineitämme sekä makuualustamme. Turussa valitsimme tarkoin raaka-aineet, joiden avulla pystyimme noudattamaan lautasmallin mukaista ruokavaliota. Terveellisen lounaan jälkeen oli aika suunnata festarialueelle. Matkalla festarialueelle nauttimme täysin rinnoin rantapallo.fi:n nimeämästä Suomen kolmanneksi ihanimman kesäkaupungin hehkeästä kesäpäivästä. Kaiken kaikkiaan viikonlopun ensimmäinen päivä rullasi alusta alkaen juuri öljytyn laakerin tavoin kauriini. Tosin suurin koettelemus oli vasta edessäpäin.

Seuraavan päivän ohjelmaan mahtui muusikkiohjelman lisäksi menoa liukastava kesäinen booli sekä festarialueelle luvan kanssa tuotava avaamaton vesipullo. Päivämme alkoikin kriittisen nestetasapainon huollon ylläpidon muodossa. Booli upposi vikkellästi, huolimatta siitä, että joku luikautti sekaan viileän minttusilmän — kiltamme silloisen sihteerin suureksi harmiksi. Mustan magian jälkeen avaamattomat vesipullomme olivat jälleen täynnä, oli siis jälleen aika suunnata kohti Ruissalaa.

Lauri Vuorjoki
Alan hahmottaa että ilmaislippu ≠ ilmainen reissu

Kalle Jokipaltio
olisko vaa kodittomuus meta 14:56

Lauri Vuorjoki
Ei vittu, nyt keksin... 15:21

Putkahan on ilmanen 15:21

Luovuudesta teekkarin tunnistaa

Paskan lähestyessä tuuletinta lepopaikan kaipuu johti joukkomme jopa paikallisen nunnaluostarin verkkosivuille. Vaikkei ainakaan ajatuksen tasolla luostarin makuupaikassa mitään vi-

Toinen päivä valikoitui pääpäiväksi juurikin herkullisen kattauksen vuoksi. Fröbeliläisten Palikoiden timanttisen shown lisäksi päivän aikana herkisteltiin Jenni Vartiaisen tulkintojen tahtiin.

Missä muruseni on -live reaction

Vesi miehen tiellä pitää

Auringon laskiessa horisonttiin oli olotila käänteisesti huipussaan, ongelmaksi se muodostui vasta illan pääesiintyjän JVG:n (JVG ja Ville-Galle) esityksen päätyttyä. Henri oli kadonnut, eikä miehen toimintakuntoon ollut luottaminen. Paikallisen verkkoxyhteyden toimimattomuus toi operaatiomme hetkellisesti vaaran vyöhykkeelle. Onneksemme

onni oli jälleen puolellamme ja löysimme paatin varakapteenin aallokon huojunnan keskeltä pyöräparkkien läheisyydestä. Tässä kohtaa emme vielä tienneet, että hän oli lähes onnistunut johdattamaan meidät jäljilleen charmikkaan vihjeen avulla, tätä viestiä emme olleet tosin älynneet lukea.

Lauri Vuorjoki
@henrivilenius mis oot 01:29

Henri Vilenius
Pyöräpaissa 01:32

Edessämme oli vaarallinen paluumatka pyöräilijöille suunnatulla Via Dolorosalla, joka oli tässä kohtaa iltaa täynnä enemmän tai vähemmän ajokuntoisia Lance Armstrong-larppaajia. Tilannetta vaaransi entisestään laivan varakapteenin ilmeisen heikko olotila, jonka vaikutuksesta aloimme katumaan sitä, ettemme olleet asentaneet apurenkaita hänen fillariinsa. Kaduimme tosiaan riippumatta siitä, että tässä kohtaa liikuminen tosiaan tapahtui taluttaen. Silminnäkijähavainnon mukaan tällä vaelluksella todistettiin myös ennennäkemätön tempku, jossa pyörää ta-luttava esiintyjä onnistui heittäytymään oman polkupyöränsä tangon yli tieltä ojaan, vau! Noh, lopulta noin puolen tunnin kotimatka venyi nelinkertaisesti, kolikon kultaisena kääntöpuolena kiilteli tosiasia, että illasta selvittiin ilman henkilövahinkoja.

Reissomme toisen päivän tapahtumarikkaan luonteen vuoksi jää kolmannen päivän tapahtumien kertaamisen tällä kertaa syssymmälle. Loppusanoihin ajattelimme sisällyttää oman mielipiteemme Turusta, mutta kaikki varmaan osaavat päätellä sen ihan itse.

RIZZLER QUIZ

Siis mikä ihmeen rizzler? Jos termi "rizzler" tai "rizz" ei heti sano mitään, ei hätää, et ole yksin. Rizz on nuorison käyttämä slangisana, joka viittaa viehätysvoimaan tai flirttitaitoon. Rizzler taas on henkilö, jolla tätä taitoa on poikkeuksellisen paljon – eli sanavalmis hurmuri, joka osaa hurmata vaikka pelkällä katseella tai sulavalla lauseella. Tässä testissä selviää, onko sinussa rizzlerin ainesta!

1. Miten lähestyt henkilöä, josta olet kiinnostunut?

- a) Lähetän hauskan vitsin DM
- b) Kävelen suoraan juttelemaan ja esitän kiinnostavan kysymyksen
- c) Laitan kaverin asialle
- d) Katson hiljaa sivusta ja haaveilen

2. Mitä teet, jos huomaat, että toinen flirttailee?

- a) Flirttaan takaisin ja otan tilanteen haltuun
- b) Punastun ja vaihdan aihetta
- c) Kysyn suoraan: "Flirttaileks sä?"
- d) Peruutan tilanteesta kirjaimellisesti

3. Miltä sun eka viesti Tinderissä kuulostaa?

- a) "Moi :) mitä kuuluu?"
- b) "Jos olisit jäätelö, olisit mun lemppumaku."
- c) "Sun profiilikuvassa näkyy vuori – mistä se on?"
- d) "Heihei" (ja sitten ghostaat)

4. Mikä on sun vahvin rizz osa-alue?

- a) Katsekontakti ja hymy
- b) Vitsit ja sanavalmius
- c) Tyyli ja pukeutuminen
- d) Ehkä hiljainen läsnäolo?

5. Sun ihastus vastaa viestiin 6h viiveellä. Mitä teet?

- a) Vastaan heti ja pidän jutun liik-keessä
- b) Odotan saman verran ennen kuin vastaan
- c) En enää vastaa ollenkaan
- d) Lähetän meemin ja jatkan keskustelua

6. Treffit huomenna – mitä laitat päälle?

- a) Se, missä tunnet olosi itsevarmaksi
- b) Jotain rentoa ja mukavaa
- c) Yritän pukeutua toisen tyylin mukaan
- d) Laitan paidan, jossa lukee "ei treffejä"

chat is this rizz?

W rizz

7. Miten reagoit, jos joku ghostaa sut?

- a) Unfollow ja menoksi
- b) Lähetän yhden viestin ja jatkan elämää
- c) Lähetän viestin: "Miks ghostasit?"
- d) Lähetän kolme viestiä ja meemin

8. Miten flirttaat livenä?

- a) Käytän huumoria ja pieniä kosketuksia
- b) Katselen ja hymyilen
- c) Seison lähellä ja toivon, että he aloittaa
- d) En flirttaa ollenkaan

9. Miten toimit, kun huomaat että joku ei ole kiinnostunut?

- a) Vetäydyn tyylikkäästi
- b) Yritän vielä kerran kevyesti
- c) Jatkan yrittämistä liikaa
- d) Laitan sen meemiin ja siirryn eteenpäin

10. Mikä on paras tapa lopettaa hyvät treffit?

- a) Halaus ja "nähdään taas?"
- b) Suora suudelma, jos fiilis oikea
- c) "No moro sit" ja kävelen pois
- d) Kiusallinen vilkutus ja nopea lähtö

PISTEYTYS

Laske aura-pisteet valitsemasi vaihtoehdon mukaan jokaisesta kohdasta:

1. a) +10	b) +30	c) 0	d) -10
2. a) +30	b) 0	c) +10	d) -20
3. a) 0	b) +20	c) +30	d) -10
4. a) +30	b) +20	c) +10	d) 0
5. a) +20	b) 0	c) -20	d) +30
6. a) +30	b) +20	c) 0	d) -10
7. a) +20	b) +30	c) 0	d) -20
8. a) +30	b) +10	c) 0	d) -10
9. a) +30	b) +10	c) -20	d) +20
10. a) +20	b) +30	c) -10	d) 0

TULOKSET

240–300 pistettä: The Rizzler
Karismaa, pelisilmää ja tilannetajua, olet määritelmä sanalle Rizz

160–230 pistettä: Average Rizz
Ihan hyvä, mutta vielä löytyy tilaa kehittyä mestariksi.

80–150 pistettä: Rizz Rookie

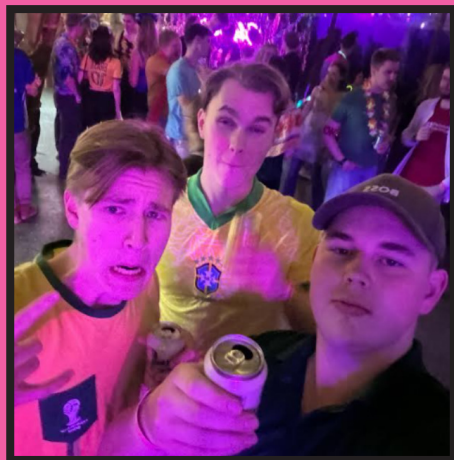
Rizz-siementä on kylvetty – nyt tarvitaan vain aurinkoa ja vettä.

0–70 pistettä: Negative Rizz
Rizz on kadoksissa... mutta ei hätää, kaikki aloittavat jostakin.

Yllättävä alastulo!

Illan suunnitelma oli viettää railakas ilta sikajuhlissa kahden ei-otaniemäläisen kaverin kanssa ja samalla esitellä heille Otaniemeä. Ilta alkoi BY:llä yhden (1) ikuisen juomisella. Tästä alkoi matka alaspäin, nimittäin alakertaan koska oli aika siirtyä Smökkiin.

Smökissä viihtyi vain hetken kerrallaan ja side questeilla tuli käytyä muunmuassa saunomassa jmt 11. Allekirjoittanut oli käyttänyt erittäin paljon aikaa sikapelin pelaamiseen ennen juhlia ja oli voittanut monta juomalippua. (Kävivät myöhemmin turmioksi)

Ennen pitkää tuli ideaksi näyttää ulkopaikkakuntalaisille Smökin erittäin hienoa kattoa. Ylöspäin oli helppo päästä mutta alaspäin oli vaikeampi. Asetuin vatsalle makaamaan ja yritin saada jalalle tukevaa asentoa tikapuista. Tämä kuitenkin saattoi epäonnistua ja jalka, jolla oli koko paino, lipsahti tikapuilta ja seuraavana olikin kolmen metrin pudotus.

DOOM DOOM DOOM DOOM DOOOOM!

Juho ambulanssissa

Juho darrassa

Eräs jämpä fuksi soitti länssin ja ohjasi sen tapahtumapaikalle. Sairaalassa jalka väännettiin takaisin oikeaan asentoon (Kipuaste 8/10) ja sain päälle lämpöpeiton. Ei valittamista.

Aamulla olikin aivan uniikki olotila. Darra hittas ku nyrkki ja jalka oli vähän kipulainen. Onneksi hoitajat ja lääkärit olivat mukavia. En ole eläissani väitellyt lääkärin kanssa niin kovasti kuin Meilahdessa viisi (5) päivää ennen Otacruisea. Loppujen lopuksi en voittanut väittelyä, vaan jäin seitsemäksi (7) päiväksi vuodeosastolle.

Nilkka oli murtunut kolmesta paikasta joten leikkaukseen jouduttiin.

Oikeita kuvia nilkasta ei sovi julkaista lehdessä joten siunaan teitä piirustustaidoilani:

Ennen

Jälkeen

8 ruuvia, 1 teräslevy ja 5 viikkoa kepeillä toi kävelytaidon takaisin.

Tarinan opetus on seuraava: **Älkää menkö sinne smökin katolle.**

KESÄ ÄMPÄRI LISTA

Kesä tulee, mutta mitä tehdä kun ei ole koulua, ei töitä, ei tekemistä...
Tässä lista ideoista mitä tehdä kesällä! Saatko tehtyä kaikki?

- ☐ Syö pehmistä
- ☐ Alfaile rannalla
- ☐ Laula karaokea ulkona
- ☐ Nuku yö ulkona
- ☐ Telttaretki
- ☐ Paljuile yöllä kun on valoisaa
- ☐ SUP-lautailu
- ☐ Hyppy kallioilta (turvallisesta paikasta!)
- ☐ Päivä vesipuistossa
- ☐ Saunalautta + pulahdus
- ☐ Grillibileet ystävien kanssa
- ☐ Syö muikkuja kauppatorilla
- ☐ Pidä piknik
- ☐ Kesäfestarit tai ulkoilmakeikka
- ☐ Pelaa mini- tai frisbeegolfia
- ☐ Tee roadtrip ilman suunnitelmaa
- ☐ Rakenna vesipyssy jostain ei-vesipyssystä
- ☐ Pidä sähkövapaa päivä

KoLehden toimitus lompsii nyt kesälomille ja toivottaa
jokaiselle oikein iloista ja aurinkoista kesää!

KoLehden seuraava numero ilmestyy orientaatioviikolla!

